

## **Comuniunea cu Dumnezeu îl ajută pe om să învingă încercările vieții**



**În Duminica a 9-a după Rusalii a fost citit în cadrul Sfintei Liturghii pasajul evanghelic de la Sfântul Evanghelist Matei, capitolul 14, versetele de la 22 la 34, în care sunt relatate umblarea pe mare a Domnului și potolirea furtunii. Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit cu acest prilej un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. În esență, Evanghelia acestei duminici ne învață că încercările vieții sunt învinse prin credință puternică și rugăciune constantă.**

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că din Evanghelia Duminicii a 9-a după Rusalii se desprind patru mari învățături: „În primul rând, învățăm că după săvârșirea minunii înmulțirii pâinilor și peștilor în pustie Mântuitorul Iisus Hristos Se retrage în singurătate, în munte ca să Se roage, transformând astfel singurătatea fizică în comuniune spirituală sau duhovnicească cu Dumnezeu. A doua învățătură din Evanghelia de astăzi este aceasta: în timpul nopții, Iisus îi lasă pe ucenicii Săi în corabie să se lupte singuri cu furtuna de pe mare pentru a înțelege cât de necesară este venirea Lui la ei ca să-i ajute. În al treilea rând, învățăm că legătura

permanentă a omului cu Dumnezeu, cu Iisus Hristos, prin credință și rugăciune, îl ajută pe om să învingă încercările vieții. A patra învățătură din Evanghelia de astăzi se referă la faptul că, prinsă în furtună, corabia de pe mare reprezintă Biserica lui Hristos sau viața creștinului aflate în situații dificile de luptă duhovnicească”.

Întâistătorul Bisericii noastre a explicat de ce Mântuitorul Iisus Hristos S-a retras în singurătate ca să Se roage. „El Se retrage în singurătate ca să nu fie lăudat de oameni pentru minunea săvârșită și pentru a mulțumi lui Dumnezeu Tatăl pentru aceasta. Învățăm că după fiecare realizare deosebită trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, să Îi aducem recunoștință pentru ajutorul primit. Iisus Se retrage în singurătate să Se roage și pentru a arăta că puterea pe care El o are în a aduna mulțimile, în a le lumina prin cuvântul Său, în a vindeca bolnavii din popor și a sătura cu cinci pâini și doi pești mii de oameni, vine din legătura sau relația Lui cu Dumnezeu. Iisus Se retrage în singurătate și pentru a transforma singurătatea fizică în comuniune duhovnicească sau spirituală cu Dumnezeu. Mântuitorul Iisus Hristos ne învață că omul care se roagă, chiar dacă se află în singurătate fizică, el nu este însingurat, ci este împreună cu Dumnezeu și cu sfinții Lui”, a subliniat Preafericirea Sa.

Patriarhul României a spus apoi că rugăciunea este putere dătătoare de lumină, bucurie, pace, viață și iubire sfântă și milostivă. „Omul care este rugător, chiar dacă este singur undeva, el nu este însingurat, ci se află prin rugăciune în stare de comuniune cu Dumnezeu. Iar omul care nu se mai roagă lui Dumnezeu, chiar dacă se află în mijlocul mulțimii de oameni, este un om însingurat. De ce? Pentru că cine se roagă lui Dumnezeu se roagă comuniunii supreme de viață și iubire care este Sfânta Treime. Dumnezeu în Sine Însuși este comunicare și comuniune prin faptul că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt trei Persoane distincte, dar unite prin aceeași ființă în același har. Persoanele dumnezeiești sunt distincte, dar nedespărțite și trăiesc într-o eternă comuniune de viață și iubire. Cine se roagă acestei comuniuni de viață și iubire nu se simte singur niciodată, ci se simte în comuniune cu Dumnezeu și cu sfinții lui. Deci, puterea rugăciunii este putere dătătoare de lumină, de bucurie, de pace, dătătoare de viață, de iubire sfântă, milostivă (...). Prin aceasta Mântuitorul ne arată că rugăciunea este starea firească a omului în fața lui Dumnezeu”, a spus Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

În continuare, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat motivul pentru care Sfântul Apostol Petru l-a cerut Mântuitorului permisiunea de a veni la El pe apă: „Petru a cerut să umble pe mare spre Hristos nu dintr-o curiozitate, ci din respect, ca și cum ar fi dorit să -întâmpine pe Iisus înainte ca El să ajungă în corabie. Atât timp cât Petru privea direct spre -Iisus, el mergea pe apă fără să se scufunde. Dar

la un moment dat, ne spune Evanghelia că, văzând vântul (nu a spus simțind vântul), Petru s-a temut și a început să se scufunde și a zis: «Doamne, scapă-mă!» (Matei 14, 30). Când atenția lui s-a îndreptat spre stihiiile schimbătoare, atunci s-a împușinat credința lui și a început să se scufunde. De ce a venit Iisus pe mare ca pe uscat? Ca să arate că El este Stăpân și peste apă ca și peste uscat și că El a făcut cerul și pământul, uscatul și apele, și că El este deasupra stihiiilor schimbătoare ale lumii. El este deasupra determinismelor naturii, ca opacitatea, materialitatea, finitudinea, pentru că este Creatorul tuturor. De aceea, când El poruncește stihiiilor, vântului, apei să se liniștească, ele se liniștesc”. Părintele Patriarh Daniel a precizat apoi că lupta ucenicilor cu apa involburată a fost o lecție pentru ei. „Mântuitorul a dorit să le arate ucenicilor că în viață trebuie să și lupte, nu să primească totul de-a gata în mod minunat, cum au primit mulțimile pâinile și peștii fără nici un efort. Adesea trebuie ca și ucenicii să se ostenească, să lupte cu încercările, cu greutatea, cu valorile vieții, pentru a înțelege și mai bine nevoia de ajutor din partea lui Dumnezeu (...). Prin aceasta, Mântuitorul îi învață pe ucenici și pe toți cei ce cred în El că atunci când se află în încercări trebuie să aibă o credință puternică, să păstreze legătura cu El prin rugăciune constantă, strigând: Doamne, sca-pă-ne, Doamne, ajută-ne, Doamne, mântu-iește-ne!”, a reliefat Preafericirea Sa.

La final, Patriarhul României a arătat că, în interpretarea Sfinților Părinți, corabia aflată pe marea involburată reprezintă Biserica aflată în situații dificile în istorie, precum și viața fiecărui creștin în lupta cu ispitele, cu patimile și greutatea. „Biserica aflată în situații dificile înseamnă Biserica aflată în timpul persecuțiilor (...), sau Biserica aflată în furtuna ereziilor care îi tulburau viața, sau Biserica aflată în timpuri ostile, când era împiedicată să-și desfășoare activitatea misionară, mântuitoare și sfințitoare, cum a fost în timpul comunismului. Corabia aflată pe marea involburată reprezintă însă și sufletul creștinului aflat în luptă duhovnicească cu patimile egoiste, cu încercările vieții. Din toate acestea, Biserica și fiecare creștin în parte învață că Cel dintâi Care ne poate ajuta este Dumnezeu. Vremea de încercare este vreme de chemare la intensificarea și întărirea legăturii noastre cu Dumnezeu prin pocăință și rugăciune, prin viețuire după voia lui Hristos și prin fapte bune. În concluzie, putem spune că Evanghelia de astăzi a umblării pe mare și a potolirii furtunii este o Evangheliie a încercării, dar și a încurajării, a luptei și osteneții, dar și a biruinței și a speranței”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.